U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **Ing. Bc. N. T.,** proti žalované: **Česká advokátní komora**, sídlem Národní 118/16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2019, č. j. 10.01-000012/19-004, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 61/2019,

t a k t o :

I. Návrh se zamítá.

II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Z předloženého spisu Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobkyně (dále též „navrhovatelka“) podala dne 4. 4. 2019 žalobu proti v záhlaví specifikovanému rozhodnutí, kterým žalovaná nevyhověla její žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii.

[2] Usnesením ze dne 29. 5. 2019 městský soud navrhovatelku vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení; ta však následně požádala o osvobození od soudních poplatků. Její žádost soud usnesením ze dne 19. 9. 2019 zamítnul. Proti tomuto usnesení podala kasační stížnost, které Nejvyšší správní soudu rozsudkem ze dne 20. 11. 2019, č. j. 4 As 388/2019- 74, vyhověl a napadené usnesení zrušil. Městský soud následně usnesením ze dne 9. 1. 2022 přiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků. Výrokem II. odmítl její následný požadavek na uhrazení částky 800 000 Kč, kterého se po žalované domáhala. Proti tomuto usnesení opět brojila kasační stížností. Řízení o této kasační stížnosti Nejvyšší správní soudu usnesením ze dne 10. 6. 2020, č. j. 3 As 41/2020-21, zastavil. Přípisem ze dne 30. 10. 2020 pak soud žalobkyni přeposlal vyjádření žalované k žalobě a vyzval ji k vyjádření případného požadavku, aby ve věci bylo nařízeno jednání. Na toto vyjádření žalované reagovala žalobkyně replikou ze dne 4. 11. 2020. Městský soud v Praze následně rozsudkem ze dne 3. 6. 2021, č. j. 6 A 61/2019-191, podanou žalobu zamítl. Žalobkyně však podala opět kasační stížnost,

které Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 3. 2022. č. j. 4 As 246/2022-44, vyhověl a napadený rozsudek městského soudu zrušil z důvodu nedostatečné identifikace soudem přezkoumávaného rozhodnutí žalované. Žalobkyně poté podala opakovanou žádost o osvobození od soudního poplatku, která byla usnesením městského soudu ze dne 8. 8. 2022 odmítnuta, neboť ji osvobození od soudního poplatku v této věci již jednou přiznal a nová žádost tak byla bezpředmětná, rovněž zamítl její žádost o ustanovení advokáta. Následně soud dne 12. 8. 2022 obdržel návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, v němž mimo jiné žalobkyně žádá o určení lhůty pro rozhodnutí o žalobě.

[3] Městský soud předložil tento návrh Nejvyššímu správnímu soudu dne 24. 8. 2022 spolu se svým vyjádřením, ve kterém uvedl, že ve věci bylo nařízeno na 25. 8. 2022 jednání, o čemž byla žalobkyně informována přípisem doručeným dne 13. 7. 2022. Vzhledem k podanému návrhu na určení lhůty však byl soud přinucen toto jednání zrušit, neboť by při něm nebyl k dispozici spis, který byl postoupen kasačnímu soudu spolu s návrhem žalobkyně.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh **není** důvodný.

[5] Dle § 174a odst. 1, věty první, zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) „[m]*á-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení* […].“ Jak již Nejvyšší správní soud několikráte ve své judikatuře konstatoval, průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

[6] Podle § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích soud, vůči němuž jsou namítány průtahy v řízení, postoupí do 5 pracovních dnů ode dne doručení návrh na určení lhůty se svým vyjádřením soudu příslušnému o návrhu rozhodnout; o svém postupu soud navrhovatele informuje. To neplatí, pokud soud provede do 30 dnů ode dne doručení návrhu všechny procesní úkony, u nichž podle navrhovatele dochází k prodlení; v takovém případě se k návrhu dále nepřihlíží, ledaže navrhovatel výslovně ve lhůtě 3 dnů ode dne, kdy se o provedení úkonů dozví, prohlásí, že na návrhu trvá.

[7] Jak Nejvyšší správní soud zrekapituloval výše, dne 12. 8. 2022 obdržel městský soud návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, kterým mělo být rozhodnutí ve věci samé. Městský soud v reakci na to zrušil jednání nařízené na 25. 8. 2022 a věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu. Jak vyplývá z § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích může soud, vůči němuž jsou namítány průtahy v řízení, po obdržení návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu postupovat dvojím způsobem: 1) může postoupit návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu do 5 pracovních dnů ode dne doručení se svým vyjádřením soudu příslušnému o návrhu rozhodnout, 2) může ve lhůtě 30 dnů učinit procesní úkon, u něhož podle navrhovatele dochází k prodlení-v takovém případě se k návrhu na určení lhůty dále nepřihlíží, pokud navrhovatel výslovně neprohlásí, že na návrhu trvá.

[8] S ohledem na skutečnost, že v souzené věci bylo již nařízeno jednání na 25. 8. 2022, tj. ve lhůtě kratší 30 dnů od doručení návrhu na určení lhůty, na kterém byl soud připraven o věci rozhodnout, nepostupoval správně, jestliže nařízené jednání zrušil. Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (shodně též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. Aprk 31/2014-237). S ohledem na tyto skutečnosti měl městský soud v zájmu procesní ekonomie rozhodnout ve věci na již nařízeném jednání dne 25. 8. 2022 a neprodlužovat soudní řízení zrušením nařízeného jednání a předložením soudního spisu Nejvyššímu správnímu soudu, pokud již byl připraven ve věci ve lhůtě kratší 30 dní rozhodnout, tj. učinit požadovaný úkon.

[9] Současně však Nejvyšší správní soud připomíná (shodně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017 č. j. Aprk 12/2017 – 108), že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu se posuzuje s ohledem na kritéria zmíněná v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích (tj. s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu).

[10] Věc dosahuje nižší složitosti v porovnání s ostatními věcmi, které správní soudy běžně projednávají. Věc je pro navrhovatelku sice významná, ale její význam ani zdaleka nedosahuje takové intenzity jako ve věcech, kde z důvodu významu věci zákonodárce předpokládá přednostní projednání, jako je tomu např. u rozhodnutí o zajištění cizince.

[11] Pominout však nelze bohatou procesní aktivitu navrhovatelky (obdobně též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2017, č. j. Aprk 12/2017-108, nebo ze dne 8. 8. 2013, č. j. Aprk 40/2013-163) v této věci (viz shrnutí výše). Předně nelze přehlédnout, že návrh na určení lhůty byl podán za situace, kdy již byla několik týdnů informována o nařízeném ústním jednání, na kterém legitimně mohla očekávat rozhodnutí ve věci samé. To však není aktuálně možné, neboť proti usnesení městského soudu ze dne 8. 8. 2022 podala kasační stížnost, projednávanou u kasačního soudu pod sp. zn. 9 As 163/2022. K jejímu projednání bude třeba předložit soudní spis městského soudu. Před rozhodnutím ve věci samé tak městský soud musí vyčkat výsledku výše uvedeného řízení před kasačním soudem (a vrácení spisu), případně dalších procesních kroků navrhovatelky.

[12] Soud tedy uzavírá, že právě v důsledku procesního postupu navrhovatelky nelze nyní jejímu návrhu vyhovět.

[13] Výše specifikovaným návrhem na určení lhůty se navrhovatelka dále domáhala změny v doručování, což Nejvyšší správní soud zohlednil a doručuje písemnosti tak již pouze samotné navrhovatelce.

[14] Nejvyšší správní soud tedy nepovažuje návrh na určení lhůty k provedení požadovaného úkonu za důvodný, a proto jej podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona

o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2022

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu